

sok más protezsált növendéket kihagytam, mert tanulmányi előmenetelük nem felelt meg az iskola követelményeinek. Nálunk tehát már betelt a létszám, amely ilyenképpen nincs ellentétben a miniszteri rendelet intenciójával.

Egyelőre tehát a szegedi középiskolákban a miniszteri rendelettel kapcsolatban nem alakult ki

a végleges kép. A jelentkező zsidó növendékeket a legfőbb helyen a szeptemberi pótbéírításokra utasítják, mert csak ekkor lehet választ adni arra, hogy mitévők legyenek a szülők azokkal az iskolaköteles gyermekekkel, akiknek az új rendelkezés szerint nem jutott hely a középiskolákban a jövő tanévre.

Csáky külügyminiszter beszéde a Ház keddi ülésén

Ujabb felszólalások a Mühl-ügyben — Mühl válasza, Klein Antal megismételte, hogy hajlandó a bíróság előtt bizonyítani

Letárgyalták a kislakásépítési javaslatot

Budapest, június 27. Elénk viták között folytatták a Ház keddi ülésén a kislakásépítési javaslat tárgyalását.

Közi-Horváth József volt az ülés első szónoka. Igazat ad Bródy Ernőnek, aki tegnap azt mondotta, hogy nem szabad szembeállítani Budapestet és a vidéket. Budapesten és vidéken egyformán gondoskodni kell arról, hogy a családok egészséges lakáshoz jussanak és ne lakjanak barlangokban, mint ahogy ez még Budapest környékén is manapság is megtörténik. Ha a magánlakásokban nem találunk menedéket a családok, mert a háziurak nagy része irtózik a sokgyermekű lakóktól, akkor az államhatalomnak kell gondoskodnia arról, hogy ne csak szavakkal, de anyagi gesztusokkal is lehetővé tegye a gyermekek felnevelését. A családvédelem az igazi nemzetvédelem, mert ember kell, aki a tankokat vezérelje és a fegyvert megfogja.

Nyirő Andor szerint radikális eszközökre volna szükség.

Korody Tibor arról beszélt, hogy a nyilasok — nem forradalmi párt. Nem hiszem — mondotta —, hogy volt párt, amelynek hangja mérsékeltebb lett volna, mint a mi pártunké. Az önök által talán nem is tudatosan képviselt demoliberalis eszmékör...

Ezekre a szavakra a kormánypart soraiban rihar tör ki.

— Ne kössenek belénk állandóan, ne gunyolják köszöntésünket — folytatta a zaj lecsillapultával —, melyet nem mi, hanem Gömbös Gyula használt ebben a képviselőházban legelőször. Jobb híján a törvényjavaslatot elfogadom.

Szabó Gyula azt kívánta, hogy a sokgyermekes családokat részesítsék előnyben, az újonnan építendő lakások kiosztása során. A közületeknek mindent el kell követniök a szociális gondoskodás fejlesztése érdekében.

Reményi-Schneller Lajos pénzügyminiszter válaszolt a felszólalásokra. A javaslatnak az a célja, hogy lehetővé tegye a székesfőváros számára, hogy az OTI által nyújtott kölcsönnel négyszer kislakást építhessen. Hiután az OTI tartalékainak kamatozniuk kell, a harmincéves házádómentességet negyven évre kellett felemelni. Ezáltal biztosították, hogy a kisemberek vagyonát képező OTI is megtalálja számításait. Ezen az alapon azonban a törvény nem terjedhet ki a vidékre, ami nem jelenti azt, hogy nagyszabású akció megindulása esetén nem tenné meg a megfelelő intézkedéseket, ha meggyőznék, hogy csak 40 éves adómentességgel lehet ezt az akciót keresztülvinni. Külön törvény hatalmazza fel a kormányt a házépítkezésekkel kapcsolatos kedvezmények megadására és e törvény alapján a nyár folyamán rendeletet bocsát ki a kedvezményekről, hogy a kora ősszel megindul az építkezésekre a kalkulációt már megtehessek.

A Ház ezután a javaslatot elfogadta.

Tórs Tibor előadó ismértette ezután

a magyar-japán

barátsági és szellemi együttműködésről szóló egyezményre vonatkozó javaslatot.

Teleki Pál gróf miniszterelnök indítványt nyújtott be a felvidéki és kárpátaljai képviselők behívására.

Hubay Kálmán felszólalásában a tizenhét helyzetet kezdte fejtegetni, mire az elnök felszólította, hogy térjen a tárgyra.

— Magyarországnak — folytatta —, a dinamikus állam mellett van helye, bennünket a közös rokonszenv és közös világnézet Olaszországhoz, Németországhoz, Spanyolországhoz és Japánhoz köt.

Szinyei Merse Jenő alelnök ismételtén kéri, hogy tartózkodjék az általános külpolitikai fejtegetésektől.

Hubay vitába száll az elnöki figyelmeztetéssel.

mire újabb figyelmeztetést kap. Erre befejezi beszédét azzal, hogy örömmel szavazza meg a javaslatot, mert az egyezmény becikkelyezését a faji együtvértartozás is indokolja.

Hóman Bálint kultuszminiszter:

— Kulturális egyezményt kötöttünk a németekkel, olaszokkal, osztrákokkal, amely most már függeléke a német egyezménynek, a lengyelekkel, finnekkel, észtekkel és most a japánokkal. Előkészítés alatt van a kulturális egyezmény megkötése a bolgárokkal és azokkal a nyugati népekkel is, amelyekkel a múltban érintkezéseink voltak és amelyekkel a jövőben is lesznek érintkezéseink; a franciákkal, angolokkal, Északamerikával, a spanyolokkal, akikkel a múlt összehozott bennünket.

— Politikai háttere is van a kulturális egyezményeknek, mert szükségképpen jutunk politikai és gazdasági összeköttetésbe a kulturális egyezmények révén. A köszönet és megbecsülés szava kíván lenni beszédem utolsó szava a japán nemzet felé, amiért keresi az ősidőkből a hozzánk való rokonságot, a mi értékeinket és áldozatokat hoznak, hogy az együttműködés létrejöhessen.

A Ház a javaslatot ezután elfogadta. Következett a „követi megbízatásban működő rendkívüli követek és meghatalmazott miniszterek hivatalból való szabályszerű elbánás alá vonásáról” szóló javaslat.

Csáky István külügyminiszter

a következőket mondotta:

— A legőszintebben és legmelegebben kívánom megköszönni azt a bizalmat, amely a Ház minden részének magatartásában a jelenleg követett külpolitikánk iránt azáltal is megmutatkozott, hogy senki sem kívánt a javaslattal kapcsolatban a szólás jogával élni.

Általánosságban és részleteiben elfogadták a javaslatot, majd János Áron terjesztette be a mentelmi bizottság javaslatát

Meizler mentelmi ügyében.

A mentelmi bizottság Meizlert a Ház ünnepélyes megkövetésére ítélte.

Mikor az elnök feltette a kérdést, hogy a Ház elfogadja-e a bizottság javaslatát, a kormányparti valamennyi tagja felállt, feltűnést keltett azonban, hogy Rajniss Ferenc ülve maradt.

A Ház legközelebbi ülését szerdán tartja.

Személyes kérdésben

Mühl Henrik beszélt ezután és válaszolt Klein Antal tegnapi beszédére, amelyben 8 vádpontot sorolt fel Mühl ellen.

— Klein Antal — kezdte Mühl — két beszédet mondott velem kapcsolatban. Az első felszólalásában egy nagyon okos mondatot mondott a képviselő ur (derütség), azt, tudniillik, hogy hallgattassék meg a másik fél is. Sajnálom, hogy ezt a tanácsot nem fogadta meg és nem ült le velem beszélni, mert akkor nem lett volna szükség tízéves dolgokat felhánytorgatni. Azt állította a képviselő ur, hogy a Volksbund külföldi német pénzt kap. Kérdem, hogy ki, mikor, hol, milyen összeget kapott és milyen célból?

— A Volksbund a magyarországi németek egyesülete — folytatta. Eddig csak egy megnyitó ülést tartottunk. Az illetékesek kötelessége lesz a Volksbund pénzkezelését ellenőrizni és ha bármilyen szabálytalanság történik, akkor a törvényes kereteken belül fel kell lépni az egyesülettel szemben.

— Nincs olyan kisebbségi vezető, akivel szemben nem hangoztattak volna ilyen vádak. Minden tekintetben a magyarsággal összhangban kívánunk dolgozni. De a német népi életet akarjuk élni. Ha Klein Antal képviselő ur állításai valótlank voltak.

Makray Lajos Tessék bíróság elé állítani.

Mühl Henrik: Azzal vádolt Klein képviselő ur, hogy nem tettem ki a magyar zászlót. Tíz éve rakom Bonyhádon, nyolc és fél évig bérletben és tulajdonképpen még utcai frontom sem volt (Derütség) A vidéknek nincs lobogórendelése. Különben is a háztulajdonosnak kötelessége kifizetni a lobogót. Nem demonstratív szempontból történt a zászlónak ki nem tűzése.

— Ami a kiköpés vádját illeti, ez is valótlank. Nézett volna bele a képviselő ur a bírósági aktákba, megláthatta volna, hogy Bonyhádon kicsooda és miért köpött ki.

— Sok munkás dolgozik Németországban. Ezek a munkások bizonyos időkben hazajönnek. En senkit sem hívtam. Ha leveleket kifogásol, arról nem én tehetek. Az illetékesekkel tessék ezt elintézn.

— A lovagias ügyben magyar állampolgárok voltak a megbízottaim. A becsületbírósági eljárás beleilleszkedik a politikai hajszába. Amikor ezt megállapították, akkor külföldről hoztam két becsületbírósági tagot. A becsületbírósági tagok is kénytelenek voltak megállapítani, hogy politikai hajszáról van szó és ezért visszavonultak, egyoldalú jegyzőkönyvet vettek fel.

Vitéz Zerinváry Szilárd: A politikai hajszát kifejezést a bonyhádiak nevében visszautasítom.

Mühl Henrik: A bojkott politikai eszköz. A velem szemben álló párt ezt a politikai eszközt alkalmazta Bonyhádon. En nem szöktem meg előle. Egy orvoskollégám figyelmeztetett: derék fiu vagy, (Derütség) vonulj vissza a politikától, légy jó gyerek.

— A magyarországi némettség az állambűség alapján áll.

Közbeszólás: Nem mindenhol.

Mühl Henrik: Hetekkel ezelőtt elhangzott az a kijelentés, hogy a választás: ítélethozatal volt. A bonyhádi kerület is ítél.

Szinyei-Merse Jenő elnök figyelmeztette Mühl Henriket, hogy beszédideje lejárt. Mühl ötperc meghosszabbítást kért.

Mühl: A bonyhádi kerület két személy felett ítél. Itélt továbbá két kisebbségi politikai irányzat felett is.

Gróf Károlyi Viktor: Alljanak bíróság elé. A kormánypartban többen Mühl felé kiáltották: Bíróság elé.

Amikor Mühl befejezte beszédét,

Csáky István külügyminiszter

állott fel szólásra.

— Szomoruan tapasztalom — mondotta —, hogy napok óta vita folyik a Házban, amely vita nem alkalmas arra, hogy az ország külpolitikai érdekeinek használjon. A két szemben álló képviselő urnak megvan a módja arra, hogy ezt a személyes vitát két részre ossza. A vitának van olyan része, amelyet a büntetőbíróság előtt lehet tisztázni. (Helyeslés.) Aztán van egy olyan része, amelyet a büntetőbíróság előtt nem bizonyítható. Ebben a részben a becsületbírósághoz tessék fordulni, vagy annak a pártnak a vezetőségéhez, amelynek Mühl képviselő ur a tagja. Megengedhetetlen az, hogy annak a pártnak, amelynek én is tagja vagyok, egyik tagját tisztázatlanság homályában támadják, lehetetlen ilyen körülmények között azt a szolidaritást kívánni, amelyet a képviselő ur joggal megkövetelhet.

— Nem állítom, hogy a legszerencsésebb volt Mühl képviselő ur felszólalása, de tessék tekintetbe venni azt, hogy egyedül érzí magát. Mit szólnánk, ha bármely országban, ahol magyar kisebbség él, egy párttag a magyar kisebbség képviselőjét támadná. Ez nekünk sem tetszenék. Pájdalmas, hogy ilyen megosztás lehetséges.

— Fontolják meg — folytatta a külügyminiszter —, hogy minden szó, amely itt a képviselőházban elhangzik, nemcsak lokális jellegű, hanem kihallatszik az ország határain túlra is. A képviselő urnaknak módjuk van személyi elégtételt szerezni más helyen is. A közérdek fölött mi vagyunk hivatva örködni és biztosítani mindenkiket, hogy fenntartás nélkül örködnék is és ha kell, cselekedni is fogunk.

Klein Antal

kéri ezután szót személyes kérdésben.

— Örömmel hallottam — mondotta —, a külügyminiszter felszólalását. Távoll áll tőlem, hogy megsértsem az ország külpolitikai érdekeit. Nem az sérti az ország külpolitikai érdekeit, aki ezeket a dolgokat felhozza, hanem az, aki követi.

— Kifogásoltam azt, hogy Mühl képviselő ur egyesülete külföldről kapjon pénzt.

— Felkiáltások: A bíróság elé!

Klein Antal: En hajlandó vagyok erre, meg is mondtam. Nem lehet ezt az ügyet itta parlament előtt elintézni. Mondják meg azonban a módot, hogyan lehet. En a mentelmi jog nélkül hangoztattam és hangoztatom a vádakot. Kérem, állítsanak engem bíróság elé.

A Ház ülése két óra után ért véget.